

Venäjän kasakoita

Sota -- mitä se opettaa

Mukaillen Arvid Nelson

Europassa on sota!

Mieletön, säälimätön, vertavuotava sota!

Vallihandoissa ja taistelukentillä lepää kuolleita ja haavoittuneita sotilaita — työläisiä — tuhansittain. Kuulat ja pommit, joita toiset työläiset ovat heittäneet heitä vastaan, ovat ruhjoneet ja silponneet heidän ruumiinsa tuntemattomiksi.

Mitä opettaa meille tämä julma murhenäytelmä?

Se opettaa: nämä kuolleet ja haavoittuneet työläiset itse valmistivat nämä sota-aseet; he itse suorittivat verot, joilla niiden valmistus maksettiin; ja nyt he itse kuolevat taistelukentällä todistaakseen näitten teurastusaseitten kuolettavasta vaikutuksesta. — aseitten, jotka heidän oma neronsa on luonut.

Linnoituksessa heidän edessään on hikoilevia, ruudin tahraamia miehiä. Heidän hampaansa narskuvat ja heillä on liikkuva ilme kasvoilla. He kyykistyvät kone-tykkien taa ja lähettävät lankauksen toisensa perään edespäin rynn-

tävään, kiljuvan miesjoukon sekaan jotka pyrkivät valloittamaan heidän asemaansa.

Jokainen heistä tähtää tappaakseen, aina vaan tappaakseen.

Eilen he kokosivat viljaa peloiltaan.

Tänään he ovat itse viljaa kuoleman pellolla.

Miehet hyppäävät ilmaan, kiroavat tuskissaan — sitten vaipuvat maahan. Ratsuhevoset, rajuina haavoistaan, laukkaavat taakse polkien eläviä ja kuolleita rautaisen kavioittensa alle. Miehet odottavissa rykmenteissä seisovat kauhistuttavin katsein ja kuuntelevat taistelun ulvontaa. He odottavat määräystä, joka syöksee heidätkin kuolemalle. He antautuvat päätäväisinä verilöylyyn; rohkeudella jota tulisi näyttää vaan arvokkaan ja jalon aatteen puolesta.

Torvi kajahtaa, miekat välähtävät. "Eteenpäin! Marssikaa!" Lipunkantaja rientää edellä; yli joukon kuuluu synkkä ilohuuto. Miehet tarttuvat pyssyihinsä ja hyökkäävät rintamaan. "Hyökätäkää!" ja he unohtavat kaiken pe-

lon. Taistelukiik-
kon valtaamana, huu-
taen raivoissaan, mies
joukko hyökkää kuo-
leman pyörteeseen.

Näitten sotaan vim-
mastuneitten, kiljuvi-
en narrien päällä lei-
jailevat kuninkaallisen
ja keisarillisen
ahneiden korppikot-
kat.

Kalpeakasvoiset
vaimot, siskot ja äi-
dit polvistuvat kodin
alttarin juureen. He
painavat pienokaisia kohoavia rin-
tojansa vastaan rukoillen kansa-
kuntien jumalaa säästämään hei-
dän rakkaitansa, jotka väärän isän-
maallisuuden nimessä ovat tarjou-
tuneet uhraamaan sydämiensä ve-
ren valtaa ahmivan hallitsijansa
käskystä.

Sillä aikaa kun aseet välkkyvät,
sillä aikaa kun pajunetti ja miekka
vuodattavat verta, tekopyhät piis-
pat kirkoissa ja katedraaleissa nos-
tavat äänensä ja rukoilevat näky-
mätöntä jumalaa sallimaan voitto-
ja heidän sotajoukoilleen. He un-
hoittavat hänet, jota he tunnusta-

Katukuva Japanista sodan alkuessa

vat seuraavansa, kun he saarnaa-
vat "Rauha maassa ja ihmisille
hyvä tahto."

Palatseista ja korkeilta valtais-
tuimilta kuuluu kutsu miljoonille
kodittomille työläisille rientää ase-
siin "kuninkaansa, jumalansa ja
maansa" nimessä. Se on pyyntö
tietämättömille ja ajattelematto-
mille joukoille rientää kannatta-
maan hallitsevan luokan itsevalti-
uden ja sortajan kättä, kunnes so-
dan jumala Mars on jälleen palaut-
tanut verisen miekkansa tuppeen ja
taloudellinen orjuus ja puute on
säilyttänyt olemassaolonsa.

Maalla marssivat
taistelevat rykmentit,
divisionit ja uupu-
neet sotajoukot; il-
massa kierteleivät ltn-
tävät vakoilijat ja
pommeilla lastatut
zeppeliinit, heittäen
hävitystä kaupunki-
hin ja kyliin. Merel-
lä purjehtivat rautai-
set hirviöt, rientäen
sinne ja tänne, etsien
saalistaan torpedo-
veneitten ja vedenal-
la liikkuvien alusten
ympäroiminä, jotka
vaanivasti seuraavat
mukana lisätäkseen

Pansaroitu sotajuna

hävitystä. Kaikilla vesillä syvyyksien päällä kauppalaivat kiihuhtavat suojaan puolucetomiin satamiin pelastaakseen viholliselta lastinsa ja matkustajat.

Sodan jumalan miekasta tippuu työläisten veri, veljesten veri joille ei ole riitaa keskenään.

Tämä on sotaa — julmaa, kauheaa, hävittävää ...

Tämä on sitä jota me kutsumme sivistykseksi — korkein aste, jolle ihminen lukemattomien vuosisatojen kuluessa on kokemuksen ja kasvatuksen avulla kehittynyt.

Tämä on se kapitalistinen helvetti jonka sosialistit pyrkivät heit-

tämään unholaan järjestyneen työväen yhteistoiminnan kautta.

Vuosisatoja tuhannet, miljoonat, ovat kärsineet vaivaa, tuskaa ja puutetta, ovat hikoilleet verissään pitääkseen vallassa kapitalismia — ja tämä on parhain tulos, mitä sillä on tarjottava meille!

Ja vielä nytkin, kun tämä mailmansota uhkaa meitä, sota joka taistellaan kapitalismin nimessä ja joka tuo tullessaan hävitystä ja puutetta koko mailmalle, vielä on olemassa niitä, jotka sanovat että sosialismi uhkaa lakia ja järjestyä ja hävittää "hyvän hallituksen."

"Voittajat"